

Kokino kaj Aglio

Ann Nduku

Wiehan de Jager

Espen Stranger-Johannessen

3

Esperanto

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Kokino kaj Aglio

Ann Nduku

Wiehan de Jager

Espen Stranger-Johannessen

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

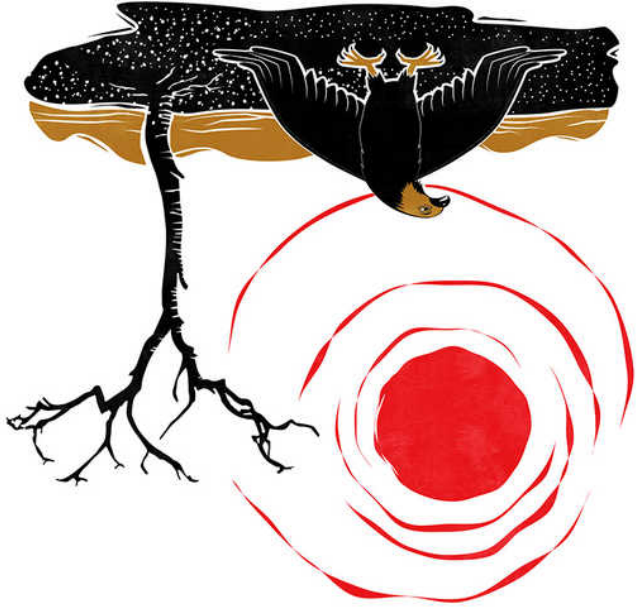

Iam Kokino kaj Aglo estis amikoj. Ili vivis en paco kun ĉiuj aliaj birdoj. Neniu el ili sciis flugi.

Kiam la ombro de laflugilo de Aglo falas sur la kampo, Kokino avertas siajn idojn. "Eliru el la nuda kaj seka tereno." Kaj ili respondas, "Ni ne estas malsaĝuloj. Ni kuros."

In un tagon regis malsato en la lando,
Aglo devis paŝi tre malproksimen
por trovi manĝaĵon. Ĝi revenis tre
laca. "Devas esti pli facila maniero
vojaĝi!" diris Aglo.

Kiam Aglo venis la venontan tagon,
ĝi trovis kokinojn skrapantan en la
sablo, sed neniu kudrilo. Do Aglo
flugis tre rapide kaj kaptis unu el la
idoj. Ĝi forportis ĝin. Ĉiam post
tiam, kiam ajn Aglo aperas, ĝi trovas
kokinojn skrapantan en la sablo por
la kudrilo.

Post bona dormo Kokino havis
brilan ideon. Ŝi komencis kolekti la
falintajn plumojn el ĉiuj siaj birdaj
amikoj. "Ni kudru ilin kunen super
niaj propraj plumoj," ŝi diris. "Eble
tio faros vojaĝi pli facila afero."

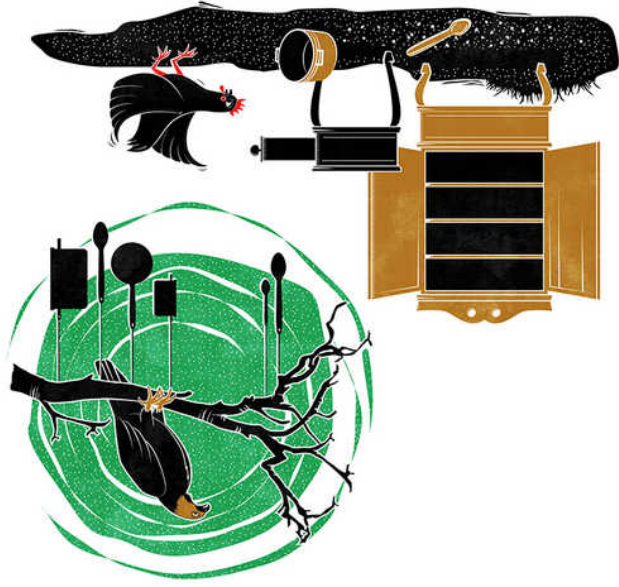

"Nur donu al mi tagon," Kokino
petegis Aglon. "Tiam vi povos ripari
vianflugilon kaj flugi por akiri
manĝaĵon denove." "Nur unu tagon
pli," diris Aglo. "Se vi ne trovos la
kudrilon, vi devos doni al mi unu el
viaj idoj kiel pagon."

Aglo estis la sola en la vilaĝo kun kudrilo, do ŝi komencis kudri unue. Ŝi faris al si paron da belaj flugiloj kaj flugis alta super kokino. Kokino prunteprenis la kudrilon, sed ŝi baldaŭ lacigis pri kudrado. Ŝi lasis la kudrilon sur la ŝranko kaj iris en la kuirejon por prepari manĝaĵon por siaj infanoj.

Poste tiun posttagmezon, Aglo revenis. Ŝi petis la kudrilon por ripari iujn plumojn kiuj malfiksigitis sur ŝia vojaĝo. Kokino rigardis la ŝrankon. Ŝi rigardis en la kuirejon. Ŝi rigardis en la korton. Sed la kudrilo troviĝis nenie.

Sed la aliaj birdoj vidis Aglon flugi for. Ili petis Kokinon prunti al ili la kudrilon por fariflugilojn ankaŭ por ili mem. Baldaŭ birdoj flugis ĉie supre en la ĉielo.

Kiam la lasta birdo redonis la pruntitan kudrilon, Kokino ne estis tie. Do ŝiaj infanoj prenis la kudrilon kaj ekludis kun ĝi. Kiam ili laciĝis pri la ludo, ili lasis la kudrilon en la sablo.